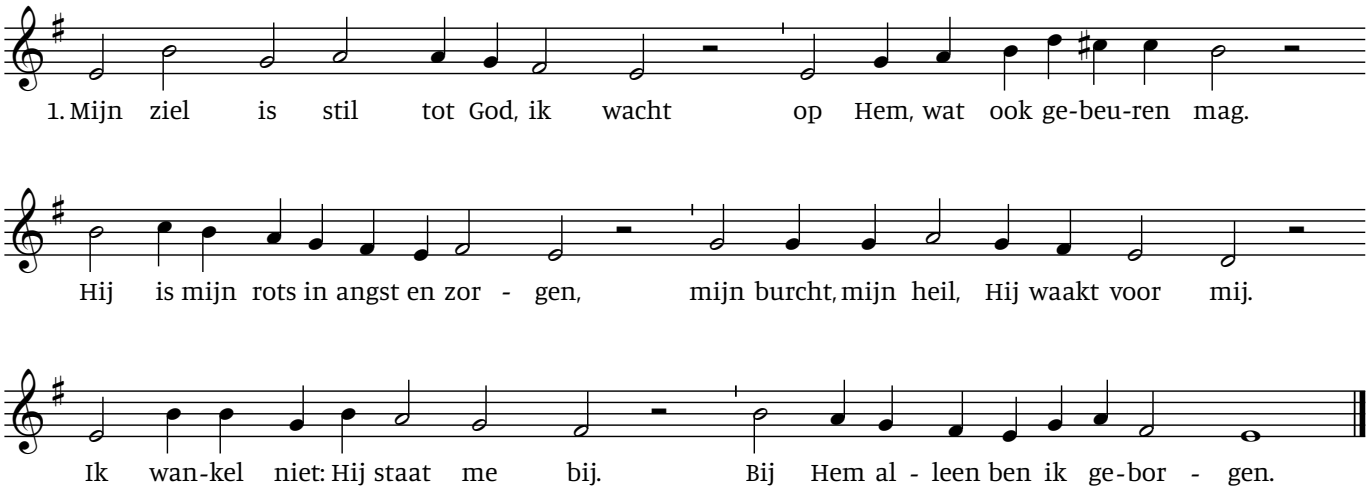Psalm 62

ZINGEN
uit de Bron

2. Hoe lang nog stor*men* ju*ll*ie aan,
op *één alleen, om hem te* slaan,
hem *te verderven, neer te* steken?
Hij *is een* muur *die bij*na valt,
die *wankelt onder* het geweld
van *allen die hem willen* breken.

3. Zij willen dat *hij van* zijn rots
te *pletter in de diepte* stort.
De *leugen is hun lust en* leven:
zij *spreken* vroom, *vol scho*ne schijn,
maar *in hun harten* schuilt venijn,
daar *heersen vloek en haat en* wrevel.

4. Mijn ziel, wees stil *bij God* alleen,
bij *Hem is rust — waar anders* heen?
Hij *is mijn rots in angst en* zorgen,
mijn *burcht, mijn* heil *in a*lle nood.
Ik *wankel niet: Zijn* macht is groot.
Bij *Hem alleen ben ik ge*borgen.

5. In God is al *mijn heil*, mijn eer.
Mijn *sterke rotssteen is de* Heer'
Ver*trouw op Hem te allen* tijde,
mijn *volk, toon* Hem *je nood* en smart,
stort *bij Hem uit je* hele hart,
Hij *is een toevlucht in het* lijden.

6. De mensen zijn *een a*demtocht,
nog *lichter dan de lege* lucht,
als *God hen in een schaal zou* wegen.
Ver*wacht het* niet *van ruw* geweld,
en *zet je hart niet* op je geld:
op *roof of hebzucht rust geen* zegen.

7. Tot tweemaal toe *heb ik* het woord
dat *God eens tot mij sprak, ge*hoord:
'Bij *God is macht, bij Hem is* sterkte.'
Bij *U is* ook *de lief*de, Heer'.
Uw *goede gunst daalt* op ons neer,
ver*geldt de mensen naar hun* werken.

Alle rechten voorbehouden | Copyright © Interkerkelijk Kenniscentrum | Tekst: Enny de Bruijn
Deze bladmuziek mag vrij worden verspreid om te zingen in gezinnen, op scholen en in kerken.